

Pinsebevegelsens Lederråd
Boks 2 Tveita, 0617 Oslo
www.pinsebevegelsen.no

Barne- og likestillingsdepartementet

Pinsebevegelsens høringsuttalelse til

Barne- og likestillingsdepartementets forslag om endringer i
ekteskapsloven mv. - Felles ekteskapslov for likekjønnede og
ulikekjønnede par.

Kapitler:

1. Høringsinstans	side 2
2. Sammendrag og hovedkonklusjoner	side 3
3. Saksbehandling av lovforslagene	side 6
4. Ekteskapet	side 9
5. Barns rettigheter og adopsjon	side 19
6. Nye begreper som "medmor"	side 25
7. Bioteknologiloven – vilkår for inseminasjon	side 28

Oslo, 19. september 2007

1. Høringsinstans

Pinsebevegelsens Lederråd har mottatt brev fra Barne- og likestillingsdepartementet vedrørende forslag til endringer i ekteskapsloven mv.

Vi har behandlet høringsnotatet i Lederrådet i samråd med følgende organer i Pinsebevegelsen: Pinsebevegelsens Ethiske råd, Pinsebevegelsens Tilsynsråd og Pinsebevegelsens Forkynner Fellesskap.

Pinsebevegelsen i Norge er også medlem i Norges Kristne Råd. Vi har dermed også deltatt i utarbeiding av uttalelser fra NKR i denne saken.

Pinsebevegelsen i Norge utgjør i dag om lag 41.000 personer som er medlemmer i 284 lokale pinsemenigheter over hele landet. En stor andel av menighetene er registrerte trossamfunn med vigselfrett.

2. Sammendrag og hovedkonklusjoner

Pinsebevegelsen i Norge går i mot alle forslagene som Barne- og likestillingsdepartementet fremmer som endringer i ekteskapsloven, og vi mener partnerskapslovens dermed bør opprettholdes.

Pinsebevegelsen i Norge støtter heller ikke noen av Departementets forslag til endringene i adopsjonsloven, i barneloven og i bioteknologiloven.

Hovedkonklusjoner:

Pinsebevegelsen gir i denne uttalelsen konklusjoner på følgende områder:

- saksbehandlingen fra Departementet
- synet på ekteskapet
- synet på barns rettigheter og adopsjon
- begrepet ”medmor”
- bioteknologiloven og vilkår for inseminasjon

SAKSBEHANDLING

Pinsebevegelsen i Norge opplever at saksbehandlingen av lovforslaget er mangelfull vedrørende faglige utredninger, er selekterende i valg av kilder og henvisninger, overser behovet for konsekvensanalyser for hvordan en så omfattende reform vil virke i samfunnet og saksbehandlingen gir ikke rom for en bred samfunnsdebatt. Vi opplever at høringsnotatet og høringen er preget av hastverk og lite gjennomarbeidet. Dette mener vi er uansvarlig og lite tillitsvekkende av Departementet. Vi er i tvil om forvaltningslovens bestemmelser om forsvarlig saksbehandling er fulgt.

EKTESKAPET

En omdefinering av begrepet ”ekteskap” til også å gjelde likekjønnede par slik Departementet foreslår, vil skape to ulike definisjoner hos juridiske vigselmyndigheter. Dette mener vi er uheldig og kan bidra til større motsetninger. Pinsebevegelsen står fast i synspunktet om at ekteskapet er og skal være en ordning i samfunnet som består av et forpliktende og bindende forhold mellom én kvinne og én mann. Ingen andre fellesskapsformer har den samme grunnleggende substans og kan utgjøre et ekteskap. Dette har en grundig teologisk og moralsk begrunnelse i kristen lære og tradisjon, samt begrunnet i menneskets biologi. Vi mener det er vesentlige forskjeller mellom homofile og heterofile par, og at Departementets lovforslag om ekteskap verken handler om diskriminering eller et viktig steg i likestillingskampen, men innføring av et bestemt ideologisk menneskesyn.

Pinsebevegelsen sier derfor et klart nei til forslaget om ny ”felles ekteskapslov for likekjønnede og ulikekjønnede par”. Nåværende lovverk dekker etter vårt syn de behov de ulike samlivsformer har.

BARNES RETTIGHETER OG ADOPSJON

Pinsebevegelsen mener det ikke er behov for endret lovverk vedrørende barneloven og adopsjonsloven. Det er barnas beste som skal være i fokus, og voksnes ”rettigheter” skal komme i annen rekke. Vi mener at dette er ivare tatt i eksisterende lovverk.

Vi mener også at forskningen omkring homofil adopsjon er utilstrekkelig, erfaringene er få og de ubesvarte spørsmålene er mange. Vi mener at det mest ansvarlige vil være å utsette forslaget om homofil adopsjon til vi vet mer om konsekvensene. Å trumfe igjennom en lov om homofil adopsjon i løpet av kort tid betyr at man overkjører fagkunnskapen og er villig til å eksperimentere med barn og deres oppvekst. Vi ønsker ikke å støtte en slik politikk.

BEGREPET "MEDMOR"

Pinsebevegelsen mener Departementet ikke har drøftet og utredet tilstrekkelig alle betegnelser som gjelder familiekonstellasjoner i dagens samfunn. Vi støtter ikke innføringen av begrepet "medmor" som skal kun for en bestemt samlivsgruppe (lesbiske par). Vi etterlyser drøftinger i situasjonen med to "medmødre" i samme familie, og påpeker fraværet av begrepet "medfar". Vi hevder dessuten at høringsnotatet og lovforslagene undergraver fars-begrepet, og at dette vil føre til større usikkerhet og vanskeligheter for barns identitetsbygging i det norske samfunnet.

BIOTEKNOLOGILOVEN – VILKÅR FOR INSEMINASJON

Pinsebevegelsen kan ikke støtte lovendringsforlaget i Bioteknologiloven. Vi mener Departementet ved forslag om inseminasjon hos kvinner som har et registrert parforhold eller er samboer med en annen kvinne, åpner for en ny praksis som krever langt større debatt og utredninger enn det høringsnotatet legger opp til. At Departementet finner tiden moden, mener vi ikke er en god nok begrunnelse. Dette vises blant annet ved at Bioteknologinemda var delt i synet i denne saken (1. februar 2007). Det er både lettvtint og uforsvarlig når prinsipielle områder om barns identitet forandres uten grundige debatter med forskning og utredninger som grunnlag.

Det synes for oss at begrepet "stabile parforhold" er for unøyaktig og utsettes for skjønn innen helsevesenet som vanskelig kan gjøres rettfærdig. Her mangler både kriterier for hva som er "stabil" samt konkretisering av hvem som skal avgjøre om paret er stabil nok.

3. Saksbehandling av lovforslagene

Pinsebevegelsen i Norge har merket seg at ovennevnte lovforslag ble sendt ut på høring med høringsfrist 01.09.2007, jf. brev publisert 16.05.2007 med ref. 200701773. De fleste frikirkelige trossamfunn, inkludert Pinsebevegelsen, ble da ikke tatt med som høringsinstanser. Dette skjedde først etter ny utsending den 11.06.2007 med utsatt svarfrist til 20.09.2007.

Det er beklagelig at grupper som direkte er involvert i lovendringene og som utfører vigselshandlinger, ikke ble tatt med i den opprinnelige høringsgruppen. Frikirkelige trossamfunn med vigselrett får også kortere høringsperiode enn den første gruppen.

For oss synes det som at denne saken er sterkt preget av å skulle snarest mulig oppfylle en politisk målsetting fra Soria Moria erklæringen (side 66). Departementet har, etter vårt syn, ikke behandlet en så viktig og vidtrekkende sak med den nødvendige bredde i drøftingene og faglige tyngde for hvilke samfunnsmessige konsekvenser lovforslagene innebærer.

Hele lovarbeidet synes å være preget av hastverk. Den opprinnelige høringsrunden var satt til 107 dager, hvorav 17 dager er helligdager. Ved utvidelsen av høringsinstansene der kirkelige organisasjoner og frikirkelige trossamfunn ble inkludert, har disse fått 101 dager til rådighet, hvorav 14 dager er helligdager. At høringsperioden foregår midt i ferieavviklingen, gjør dette ytterligere vanskelig for høringsinstansene å utrette et forsvarlig arbeid med lovforslaget.

Til sammenligning kan nevnes at forrige gang ekteskapsloven ble grundig revidert, jobbet et offentlig utvalg i 16 år (1971–1987) med saken. De avla to utredninger i 1985 og 1987.

Med de radikale og vidtrekkende endringer som Departementet foreslår, har man valgt å gå utenom vanlige prosedyrer for saksbehandling av lovforslag til Stortinget og latt tempo i saksbehandlingen styre framdriften. Dette synes vi er uansvarlig og lite tillitsvekkende.

På Stortingets nettsider heter det følgende:

"Før regjeringens lovforslag kommer i form av en odelstingsproposisjon (ot.prp.), har det foregått et grundig forarbeid. Er det et større lovverk eller en mer omfattende lovrevisjon det gjelder, nedsetter gjerne regjeringen et sakkyndig utvalg, en komité eller kommisjon. En slik sakkyndig komité består ofte av jurister, tjenestemenn i forvaltningen og talsmenn for berørte parter. Utvalget leverer en utredning, et utkast til lov, til det Departementet hvor loven hører hjemme. Det er vanlig at et slikt utkast trykkes i publikasjonen Norges offentlige utredninger (NOU)."

Departementet har ikke benyttet et sakkyndig komité, og flere av delutredningene fra enkeltpersoner, synes for oss i hovedsak å være partsinnlegg som støtter Departementets syn. Det stilles derfor spørsmål om dette mer er bestillingsverk enn uavhengige utredninger som gir et korrekt bilde.

Vi vil grunngi dette med følgende eksempler:

I tillegg vil vi peke på at henvisninger til tilsvarende saker i utlandet, er overveiende saker som støtter Departementets syn. For eksempel er den omfattende prosessen som har skjedd i Frankrike i denne saken, ikke tatt med. Trolig fordi man har kommet til en annen konklusjon. Dette mener vi viser at Departementet har valgt ut passende saker. Denne type seleksjon er en meget uheldig måte å gi et korrekt bilde av utviklingen i andre land.

I offentlig utredninger er det visse minstekrav. Disse synes ikke å ha vært innfridd. Vi stiller derfor spørsmål om Forvaltningslovens bestemmelser om forsvarlig saksbehandling er fulgt.

Pinsebevegelsen har merket seg følgende:

- Det er ikke benyttet et bredt sammensatt sakkyndig komité slik Stortinget selv har som prosedyre ved omfattende lovrevisjoner.
- Det har ikke vært noen faglige konferanser knyttet til lovendringsforslagene.
- Det foreligger ingen konsekvensanalyser.
- Ingen politiske partier har utarbeidet et eneste notat om saken.
- Ingen av de sentrale vigselfaktører (kirkene) er invitert til å delta i forarbeidene til lovforslagene. Den norske kirke er den eneste kirken som kun har vært en referansegruppe. Dette er også svært underlig med bakgrunn i kirkenes historiske og nåværende framtrekkende rolle i ekteskapsinngåelsen, som innebærer offisiell juridisk vigselfrett.
- Frikirkelige trossamfunn som har juridisk vigselfrett, ble ikke i første runde tatt med som høringsinstanser. Først ved ny vurdering ble frikirkene tatt med.
- Departementet har gitt høringsinstansene uvanlig kort høringsfrist med tanke på at dette skjer hovedsakelig i ferieavviklingen.

KONKLUSJON OM SAKSBEHANDLING

Pinsebevegelsen i Norge opplever at saksbehandlingen av lovforslaget er mangelfull vedrørende faglige utredninger, er selekterende i valg av kilder og henvisninger, overser behovet for konsekvensanalyser for hvordan en så omfattende reform vil virke i samfunnet og saksbehandlingen gir ikke rom for en bred samfunnsdebatt. Vi opplever at høringsnotatet og høringen er preget av hastverk og lite gjennomarbeidet. Dette mener vi er uansvarlig og lite tillitsvekkende av Departementet. Vi er i tvil om forvaltningslovens bestemmelser om forsvarlig saksbehandling er fulgt.

4. Ekteskapet

Pinsebevegelsen kan ikke se at det nødvendig eller tjenelig å endre den nåværende ekteskapsloven, og vi vil ikke støtte noen av de endringer som er foreslått.

Å gjøre ekteskapet "kjønnsnøytralt" betyr etter vår oppfatning at man prøver å utviske forskjellen mellom to samlivsformer som er vesensforskjellige.

Vår begrunnelse omfatter fem hovedpunkter:

- 4.1 Endringene begrunnet i diskriminering
- 4.2 Kristen samlivsetikk og trosgrunnlag
- 4.3 Endring av ekteskapelige kriterier
- 4.4 Likestilling mellom kjønn
- 4.5 Vigselsritualet

Vi vil i følgende punkter utdype våre argumenter for de nevnte områdene.

4.1 Endringene begrunnet i diskriminering

I Departementets høringsnotat fremstilles kjønnsnøytral ekteskapslov som om det var et spørsmål om diskriminering, toleranse og likeverd. Dette virker dermed som hovedargumentet for endringene.

I høringsnotatets innledning, punkt 2.1, heter det: *"Regjeringen vil sikre homofiles og lesbiskes rettigheter, støtte homofile og lesbiske i å leve åpent og aktivt motarbeide diskriminering."* Vi viser også til punkt 4.6 der det heter: *"En felles ekteskapslov vil sende et tydelig signal om at toleranse og respekt går på tvers av seksuell orientering, etnisk bakgrunn og tro."*

I loven om forbud mot diskriminering av 2005 som trådte i kraft 01.01.2006, viser vi til § 3 Virkeområde, der det heter at *"forbudet mot diskriminering på grunn av religion og livssyn, gjelder ikke for handlinger og aktiviteter i regi av tros- og livssynssamfunn og virksomheter med et religiøst eller livssynsmessig formål, dersom handlingene eller aktivitetene er av betydning for gjennomføring av samfunnets eller virksomhetens religiøse eller livssynsmessige formål."*

I følge 1. amanuensis Tore Lindholm ved Institutt for menneskerettigheter UiO, i en konsultasjon arrangert av Norges Kristne Råd, slo han fast at det ikke vil være juridisk galt for en kirke å nekte homofile par kirkelig vigsel eller annen vielses-handling. Han hevder dette verken er galt i det nåværende lovverket, ei heller i det foreslåtte. Man kan derfor ikke hevde at kirkene diskriminerer homofile par, dersom dette bryter med trossamfunnet egen lære og praksis.

Lovforslaget gir kirkelig vigslere rett til å nekte vigsel av homofile par.

Norge har i dag lovverk som sikrer homofiles rettigheter på flere områder.

Partnerskapsloven gir homofile rett til å leve i registrerte parforhold. Da denne loven ble innført i 1993 uttalte bl.a. Åpen Kirkegruppe: *"Partnerskapsloven som gir like rettigheter for lesbiske og homofile som ektepar trådte i kraft 1. august 1993.*

Innføringen av partnerskapsloven regnes som et markert skille i norsk politikk.

Lesbiske og homofile har nå i praksis like rettigheter som heterofile ektepar.

Unntaket er at partnere ikke kan gifte seg i kirken eller adoptere barn."

(Kilde: <http://apenkirkegruppe.org/sider/om/historie.htm>).

I 2001 vedtok Stortinget lov om rett til stebarnsadoptjon for homofile/lesbiske i registrert partnerskap (Ot. prp. no 71).

Siden de nevnte lover gir svært like juridiske rettigheter for homofile sammenlignet med heterofile par. Om det ennå er forhold vedrørende homofiles rettigheter som trengs å reguleres, kan dette gjøres gjennom disse to nevnte lover.

Å omdefinere begrepet "ekteskap" mener vi er noe annet enn å sikre ulike grupper i samfunnet deres rettigheter og kampen for respekt for det enkelte menneskes verdi uavhengig av seksuell orientering, etnisk bakgrunn og tro.

Pinsebevegelsen står for et menneskesyn der alle mennesker i samfunnet har nøyaktig samme menneskeverd og rett til deltagelse og muligheter i samfunnet.

Men den norske samfunn setter også begrensninger for hva som er mulig ut fra gitte forutsetninger.

Vi mener det er grunnleggende ulikheter mellom det heterofile paret og det homofile paret. Det handler både om naturgitt mulighet for å unnfange et barn, og om kjønnenes biologiske forskjeller påvirker et parforhold både seksuelt, sosialt mellom ektefellene og overfor omgivelsene.

Vi hevder derfor at det ikke er diskriminerende å betegne parforholdet blant homofile for noe annet (partnerskap) enn hva man betegner et parforholdet blant heterofile (ekteskap). Å kalle begge samlivsformene for "*ekteskap*" og å regulere dem i samme lov, mener vi ikke vil fremme toleranse og respekt, men i stedet skape forvirring og større motsetninger på grunn av manglende respekt. Blant annet gjelder dette overfor flere religioners syn på ekteskapet som en forening mellom en kvinne og en mann. Norske myndigheter kan ikke pålegge trossamfunn at homofile par skal ha rett til kirkelig vigsel, med mindre myndighetene selv har den nødvendig beslutningsrett innen Den norske kirke. Det frikirkelige Norge utgjør i dag over 300.000 personer i landet. Disse trossamfunnene vil i overveldende grad fortsatt stå for et syn på ekteskapet som kun bestående av en kvinne og en mann. Dette synet støttes også av store medlemsandeler i Den norske kirke, samt i andre religionsgrupper. For Pinsebevegelsen er ekteskapet mellom en kvinne og en mann, kulturbærende på en helt unik måte, og for oss vil ekteskapet vil aldri kunne erstattes av andre kjønns sammensetninger.

En innføring av kjønnsnøytral ekteskapslov vil legge hovedpremissene for hva samfunnet skal oppfatte som det "riktigste" synet på hvordan et ekteskap skal defineres. Selv med sikringen om at kirkelige vigslere kan reservere seg mot å vie homofile i eget trossamfunn, vil dette samtidig oppfattes gjennom norsk lovverk som et mer avvikende syn.

Med lovforslaget vil Norge fortsatt ha to grupper av vigslere som med juridisk rett gitt av myndighetene, kan innstifte ekteskap. Gruppene vil ha hvert sitt syn på hva et ekteskap er. Lovforslagene vil trolig skjerpe motsetningene i de ulike synene og kunne skape sterkere spenninger mellom grupper i det norske samfunnet.

Vi ber derfor Departementet på nytt vurdere om å trekke tilbake lovforslagene, og se nærmere på om det er andre løsninger i disse spørsmålene som ikke fører til stigmatisering av en stor gruppe samfunnsmedlemmer med et religiøst livssyn.

Pinsebevegelsen konkluderer på dette punktet med at en sammenslåing av den nåværende ekteskapsloven og partnerskapsloven ikke handler om diskriminering, men innføring av et bestemt ideologisk menneskesyn. Vi tror heller ikke at lovforslagene om en felles ekteskapslov vil skape et tydelig signal om toleranse og respekt. Isteden tror vi dette vil kunne skape større motsetninger.

4.2 Kristen samlivsetikk og trosgrunnlag

Pinsebevegelsen deler i hovedsak det syn på ekteskapet som framkommer av delutredning skrevet av Erling Pettersen (15.12.2006) om *"Ekteskap og samlivsformer"*. Det betyr at vi oppfatter at ekteskap som ordning i samfunnet, er et forpliktende og bindende forhold mellom én kvinne og én mann. Ingen andre fellesskapsformer har den samme grunnleggende substans og kan utgjøre et ekteskap. Dette har en grundig teologisk og moralsk begrunnelse i vår kristne lære og tradisjon.

Vedrørende homofilt samliv i lys av bibeletisk forståelse, har vi samme syn som halvparten av Den norske kirkes lærenemnd som uttaler (2006) *"at selv om partnerskap på et samfunnsmessig plan som borgerlig ordning kan gis en positiv vurdering, er det ikke en rett samlivsform ut fra de idealer og kriterier kirken holder fram for seksuelt samliv. En samlivsform som inkluderer homoseksuelle handlinger, bryter med de rammer Bibelen trekker opp for seksuelt samliv, både i eksplisitte enkelttekster og i et overordnet perspektiv knyttet til kjønnsdifferensieringen"*.

Pinsebevegelsen støtter også bispemøtets (Den norske kirke) uttalelse av 1997 hvor de uttaler at *"å sidestille heterofilt ekteskap med homofilt samliv er i strid med grunnleggende etiske prinsipper i Bibelen og må anses som kirkesplittende vranglære."*

Ekteskapet mellom mann og kvinne er ikke noe norske lovgivere eller kirken har funnet på. **For den kristne tro er ekteskapet en skaperordning mellom kvinne og mann.** Dette har ikke bare en historisk konsekvens, men påvirker ekteskapet i dagens samfunn.

Filosof Tove Pettersen hevder i sin delutredning (side 9) at ekteskapet omfatter fire komponenter; "1) En personlig tilknytning, 2) en juridisk kontrakt, 3) samfunnets anerkjennelse, 4) religiøse aspekter". Vi mener ut fra vårt kristne syn, at vi i den fjerde komponenten finner et meget viktig område som gjelder relasjonen mellom ekteparet og Gud. Vi anser ut fra vårt trosgrunnlag at nettopp dette forholdet er av stor betydning for ekteskapet. Dette gjelder ikke bare når selve vigselen foregår, men handler om hele samlivet i møte med den kristne tros Gud.

At denne komponenten har betydning viser at antall skilsmisser blant kristne i frikirkelige trossamfunn, er langt lavere enn ekteskap ellers. Ekteskap som varer livet

ut, er ikke minst viktige for å gi barn en trygg og stabil oppvekst, samt er samfunnsbesparende på mange områder.

Vi vil stå fast på at enkjønnet og tokjønnet samliv ikke er det samme, fordi et ekteskap i vår forståelse er mer enn et samliv mellom to personer.

Følgende bibeltekster brukes i de godkjente vigselritualene for vigslere i Pinsebevegelsen:

"Dere menn skal elske hustruene deres, slik Kristus elsket menigheten og gav seg selv for den for å hellige den og rense den med badet i vann i kraft av et ord. På samme måte skal altså mennene elske sine hustruer som sitt eget legeme. Den som elsker sin hustru, elsker seg selv." (Efeserbrevet 5, 25-28).

"Dere hustruer skal underordne dere under deres menn, som det sømmer seg for kristne. Dere menn skal elske deres hustruer og ikke være harde mot dem." (Kolosserbrevet 3, 18-19).

Tekstene understreker ekteskapet bestående av to kjønn.

Bibelen inneholder flere tekster som understreker ekteskapet som er forhold mellom en kvinne og en mann, for eksempel i 1. Mosebok 34, 8-12 (ekteskap). I 1. Korinterbrev 7, 1-16 finner vi veiledning for ekteskapet som gjelder for kirken etter Jesus død og oppstandelse. I 1. Peters brev 3, 1-7 omtales hvordan mann og kvinne skal behandle hverandre i et ekteskap. I 1. Korinterbrev 7, 39a står det; *«En hustru er ved ekteskapsloven bundet så lenge hennes mann lever.»*

I Lukas evangelium 20, 34 sier Jesus: *«Denne tidsalders barn gifter seg og blir gitt til ekte.»* Ordet "gifte seg" (gr.: "gamusin") benyttes når ekteskapet gjelder en mann, mens når en kvinne er subjekt brukes den passive formen av verbet, gis til ekte/giftes. Det er dette som gjengis i slutten av sitatet, ordet "ekte" ("bortgiftes", gr.: "ekgamiskontai"). Jesus omtaler dermed begge parter i et ekteskap, både mann og kvinne.

I Efeserbrevet sammenlignes ekteskapet mellom mann og kvinne med Jesus som brudgom og menigheten som brud. Dette peker mot den kristne tros syn på evigheten der Jesus Kristus omtales som brudgommen og menigheten er hans brud.

Det jordiske ekteskapet framstilles derfor som et bilde på det himmelske og åndelige forhold mellom Jesus og menigheten.

I Johannes åpenbaring 19, 7 heter det: «*La oss være glade og fryde oss og gi Ham æren, for Lammets bryllup er kommet, og Hans hustru har gjort seg rede.*». og i kapittel 21, 9b: «*Kom, jeg skal vise deg bruden, Lammets hustru.*». Lammet er Jesus Kristus, Guds sønn.

Begrepet ”*hustru*” kan aldri omdefineres til å gjelde en mannlig partner i et homofilt parforhold. I Bibelen brukes ordet det greske ordet ”*gunē*” som betyr ”*hustru*” eller ”*kvinne*” (gift eller ugift, voksen kvinne).

For øvrig er det kristen samlivsetikk at gjennom ekteskapet er det Guds skaperordning for at menneskeheten skal leve videre. Et homofilt samliv vil alltid måtte ”låne” av heteroseksualiteten for å føde barn, selv ved kunstig befruktning. Enkjønnet ”ekteskap” er på sin side en sosial konstruksjon som verken bygger på kristen etikk, biologi eller naturretten, men på en individualistisk ”rettighets”-ideologi.

Vi vil mene at det er umulig å omdefinere alle de nevnte begreper (ekteskap, ekte, gifte seg, hustru, brud og brudgom) for å tilpasse dette et lovverk som skal regulere juridiske rettigheter for homofile parforhold. Like umulig vil det være for Pinsebevegelsen å utarbeide vigselritualer som skal gjelde for homofile par. Det ville være i strid med Pinsebevegelsen grunnleggende lære og tro, både i vår lære om ekteskapet i seg selv og vårt teologiske fundamentet som forklarer sammenhengen mellom Guds menighet og Treenigheten.

Pinsebevegelsen konkluderer på dette punktet med at vår tro og lære ikke gjør det mulig for oss å omdefinere begrepet ”ekteskap” til noe annen et parforhold mellom en kvinne og en mann. Om samfunnet opererer med andre definisjoner for å inkludere andre samlivsformer, vil Pinsebevegelsen ikke kunne benytte disse vedrørende vigsel eller i undervisning og forkynnelse om hva et ekteskap er.

4.4 Endring i ekteskapelige kriterier

I Norge må et ekteskap tilfredsstillende følgende fire kriteriene for å være gyldig i henhold til gjeldende ekteskapslov:

- a) **Kjønnsbestemt** – mann og kvinne (§§ 7e, 16, 23, 28 mv.).
- b) **Antallsbestemt** – to personer (§4).
- c) **Aldersbestemt** – minst 18 år gammel, eller 16 år med dispensasjon (§1).
- d) **Slektsbestemt** – ikke med nære familiemedlemmer (§3).

Det første kriteriet, kjønnsbestemmelsen, har vært felles i tilnærmet alle kulturer til alle tider. Vi mener den kristne tradisjonen som har hatt en betydelig plass i den europeiske kulturen de siste 2.000 årene, fortsatt har sin rettmessige plass i Norge. Når Departementet vil endre ekteskapets kriterier, velger man også å se bort fra den kristne tradisjon som har preget Norge som nasjon, og nedfelt i vårt lands lover.

Vi vil hevde at å fjerne det nåværende kriteriet om to kjønn i ekteskapet, ikke vil skape større forståelse for likekjønnede parforhold. I stedet vil en kjønnsnøytral ekteskapslov skape større skiller i familiepolitikken, endre grunnstrukturen i sosiale og religiøse tradisjoner for ekteskapet. Det vil dermed skape en annen samfunnsstruktur.

Pinsebevegelsen konkluderer på dette punktet med at kjønnsbestemmelse må fortsatt være et kriterium for hva som er gyldig for et ekteskap.

4.5 Likestilling mellom kjønn

Pinsebevegelsens syn er at å innføre kjønnsnøytrale ekteskap, er noe annet enn kampen for likestilling mellom kjønnene. Å kalle alle registrerte samlivsformer for ekteskap, handler etter vår mening om en ideologisk kamp for å likestille homofile par med heterofile par. Å kalle det for likestilling om man får benytte det samme begrepet når man inngår et registrert parforhold, blir etter vår mening galt.

Vi mener at kjønnenes ulikheter må ivaretas som identiteter. I likestillingsarbeidet handler det nettopp om at man ønsker en jevn fordeling av både kvinner og menn fordi vi tror at begge kjønnene har en faktisk virkning.

I det norske samfunnet tilstreber vi at barn og unge i sin oppvekst skal ha både mannlig og kvinnelig påvirkning i alle sammenhenger, som for eksempel i barnehage, skole og rollemodeller gjennom idrett og fritidsaktiviteter. Samfunnet anser det som et gode at barn og unge har rollemodeller og forbilder innenfor begge kjønn. I arbeidsmarked og styresammensetning streber vi etter mest mulig lik fordeling av kvinner og menn. Vi bruker ofte kjønnskvolter for å få dette til.

I forslaget til ny ekteskapslov blir dette aspektet plutselig uinteressant. Det er ulogisk og inkonsekvent. Lovgivning gir normer. Den nye ekteskapsloven som foreslås, skal bestemme sammensetning av barnets foresatte. De er de viktigste personene som vil påvirke barns identitetsdannelse og oppvekst. Departementet slår fast i punkt 4.4.1, tredje avsnitt, at foreldrenes kjønn er irrelevant for barns oppvekst og uten betydning for barns utvikling. **Vi mener Departementet opptrer med for sterke absolutter i disse formuleringene.** Vi vet for lite om hvordan barn som vokser opp med likekjønnede foreldre, blir påvirket i det lange løp. Dette handler ikke bare om at barnet får god omsorg, men også om oppdragelse og rollebilder. Foreldrene påvirker barnets identitet fra livets begynnelse, opp gjennom barndommen, gjennom puberteten der egen identitet skal "finnes", når de skal etablere egne parforhold og også stifte egen familie. Vi mener vi trenger grundigere utredninger på disse områdene før et nytt lovverk kan innføres. Barnas grunnleggende behov må ha fortrinnsrett framfor voksnes "rettigheter". Vi mener den nåværende lovgivningen ivaretar dette hensynet.

Pinsebevegelsen konkluderer på dette punktet med at å innføre kjønnsnøytrale ekteskap ikke handler om likestilling mellom kjønnene.

4.5 Vigselsritualer

Vi viser til det høringsnotatet skriver i punkt 5.1.3.1, 2. avsnitt: *"Kirken har sin egen liturgi for ekteskap, mens tros- og livssynssamfunn får vigselsrett når de får godkjent vigselsformularet av Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet. Den norske kirkes liturgier fastsettes av Kirkemøtet, jf. Grunnloven § 16."*

Og i punkt 5.1.3.3, 5. avsnitt, heter det: *"Det foreslås derfor at det åpnes for vigsel av likekjønnede par innenfor Den norske kirke og tros- og livssynssamfunn, men slik at det blir en vigselsrett og ikke en vigselsplikt. Dette innebærer at det blir opp til Den norske kirke ved Kirkemøte å endre liturgien slik at prester i Den norske kirke også kan vie likekjønnede. På tilsvarende måte vil det også bli opp til det enkelte trossamfunn om de ønsker å tilpasse formularet til å gjelde for likekjønnede ektepar."*

Vi mener Departementets høringsnotatet i svært liten grad drøfter problemstillingen som vil oppstå der ulike juridiske vigselsmyndigheter vil kunne benytte to ulike definisjoner på begrepet "ekteskap".

Å skulle omdefinere hva som er et "ekteskap" rører ved vårt teologiske fundament, bibelske sannheter og vårt kristne menneskesyn. For oss kan ikke Bibelens ord omskrives av politiske partier eller nasjonens parlamentarikere.

Det blir derfor umulig for Pinsebevegelsens vigslere å skulle utelate, omskrive eller omtolke bibelske tekster som benyttes i vigselsritualet, for at det skal kunne gjelde for homofile par eller at nye bibeltekster skal erstatte tekster som "ikke passer" lengre.

Pinsebevegelsen vil aldri kunne tilpasse en vigselsliturgi slik at det også skal kunne benyttes for homofile par. Vi vil verken i våre vigselsformulærer eller i vår utlegging og beskrivelse av ekteskapets innhold og forståelse, kunne bruke formuleringen "ulikekjønnet ekteskap". Begrepet "likekjønnet ekteskap" vil heller ikke være aktuelt for Pinsebevegelsens vigslere, kun begrepet "ekteskap" i forståelsen et brudepar mellom en brud (kvinne) og en brudgom (mann).

Det norske samfunnet vil dermed ta i bruk ett begrep, "ekteskap", som vil ha to ulike betydninger alt ettersom hvilken vigselsmyndighet man henvender seg til.

Vi mener det ikke er formålstjenelig å skulle ha to forståelser av samme begrep i en offentlig, juridisk bindende handling. Dette vil føre til at begrepet "ekteskap" må forklares hver gang en vigsel skal skje ut fra den enkelte vigslers forståelse, mens det i dag er en felles forståelse i Norge av at et ekteskap er.

Departementets høringsnotat drøftet ikke om konsekvenser ved en ny ekteskapslov vil påvirke hva vigselformularer må oppfylle for å bli godkjent. Herunder berøres forståelse og bruk av begreper som inngår i en vigsel, blant annet "brudefolk" som utgjøres av en brud (kvinne) og en brudgom (mann).

Pinsebevegelsen konkluderer på dette punktet med at vi ut fra vår teologiske overbevisning, ikke kan tilpasse våre vigselformularer med tekster og begreper som skal kunne benyttes for vigsel av homofile par.

KONKLUSJON OM EKTESKAPET

En omdefinering av begrepet "ekteskap" til også å gjelde likekjønnede par slik Departementet foreslår, vil skape to ulike definisjoner hos juridiske vigselfmyndigheter. Dette mener vi er uheldig og kan bidra til større motsetninger. Pinsebevegelsen står fast i synspunktet om at ekteskapet er og skal være en ordning i samfunnet som består av et forpliktende og bindende forhold mellom én kvinne og én mann. Ingen andre fellesskapsformer har den samme grunnleggende substans og kan utgjøre et ekteskap. Dette har en grundig teologisk og moralsk begrunnelse i kristen lære og tradisjon, samt begrunnet i menneskets biologi. Vi mener det er vesentlige forskjeller mellom homofile og heterofile par, og at Departementets lovforslag om ekteskap verken handler om diskriminering eller et viktig steg i likestillingskampen, men innføring av et bestemt ideologisk menneskesyn.

Pinsebevegelsen sier derfor et klart nei til forslaget om ny "felles ekteskapslov for likekjønnede og ulikekjønnede par". Nåværende lovverk dekker etter vårt syn de behov de ulike samlivsformer har.

5. Barns rettigheter og adopsjon

Partnerskapsloven ble innført i 1993 med én stemmes overvekt i Stortinget. I debatten den gang var de fleste politikere tydelige på at likekjønnet samliv er vesensforskjellig fra mor-far-barn-relasjonen. Homofil adopsjon av andres barn, for eksempel fra utlandet, var derfor uaktuelt.

Forskningen er fortsatt mangelfull når det gjelder situasjonen og konsekvensene for adopterte barn som vokser opp med likekjønnede foreldre. Vi mener at de langsiktige konsekvensene for barna og for samfunnet ikke er vurdert grundig nok til at man nå skal gjøre omfattende endringer i lovverket.

Den forskningen som finnes, er nemlig beheftet med **graverende metodesvakheter, jf. momenter nedenunder**. Man kan derfor ikke trekke allmenne slutninger av den. Studiene som finnes, er kun gjort med barn av lesbiske mødre, der barna som regel også kjenner sin far. Om barn som vokser opp med homofile menn, finnes det praktisk talt ikke forskning.

Vi mener at lovforslaget bryter med følgende punkter i FNs barnekonvensjon:

Punkt 3: TIL BARNETS BESTE Ved alle handlinger som berører barn, enten de foretas av offentlige eller private velferdsorganisasjoner, domstoler, administrative myndigheter eller lovgivende organer, skal barnets beste være et grunnleggende hensyn.

Punkt 8: IDENTITET Staten skal respektere barnets rett til å bevare sin identitet, herunder nasjonalitet, navn og familieforhold. Dersom et barn ulovlig blir fratatt slik identitet skal staten hurtig bistå med gjenopprettelse.

Kilde: regjeringen.no

Konvensjonen påpeker barnets rett til å kjenne og få omsorg av sine biologiske foreldre. Dessuten skal barnets beste være et grunnleggende hensyn ved alle handlinger som angår barn. Alle offentlige organer og ansatte skal være pålagt å oppfylle og respektere barnets rettigheter slik de uttrykkes i konvensjonen.

Mor og far som ulike kjønn, har hver sine unike bidrag å gi i et barns oppvekst. Vi vil hevde at farsrollen kan ikke erstattes av en kvinne, likesom morsrollen ikke kan erstattes av en mann. Dette handler ikke primært om omsorgsevne, men om forming av egen kjønnsidentitet og bilde av hva en kvinne og mann er.

Vi avviser derfor endring i nåværende lovverk med følgende fem begrunnelser:

- 5.1 Adopsjon for homofile er ingen hastesak
- 5.2 Det er en utbredt skepsis blant fagfolk
- 5.3 Det vil innføre et nytt, grunnleggende prinsipp for adopsjon
- 5.4 Adopsjonslandene er avvisende
- 5.5 Forskningen er mangelfull

5.1 Ingen hastesak

Homofil adopsjon er på ingen måte noen hastesak. Det er ingen som lider eller får problemer ved den nåværende lovgivning. Det finnes en rekke viktige aspekter og ubesvarte spørsmål som trenger grundigere behandling. Verken de politiske partiene eller barna har noe som helst å tape på at politikerne tar tiden til hjelp og jobber grundig med saken. I dette spørsmålet er det nødvendig å tenke langsiktig.

5.2 Skepsis blant fagfolk

I forbindelse med debatten i Sverige for noen år siden nedsatte den svenske regjeringen et offentlig utvalg som skulle utrede spørsmålet. Utvalget fikk en sammensetning der flertallet var preget av politisk korrekt ideologi, slik som også store deler av kjønnsforskningstiljøet er. Utvalgets rapport og konklusjoner hadde en tydelig radikal slagside, der man i konklusjonene var mer positiv til homofil adopsjon enn forskningsmaterialet ga grunnlag for. Dette ble kritisert av mange høringsinstanser.

I sine høringsuttalelser gikk samtlige svenske adopsjonsforeninger, Barneombudet, Redd Barna, Socialstyrelsen, det statlige adopsjonskontoret NIA og en rekke fagfolk imot homofil adopsjon. *En viktig grunn for denne motstanden var forskningssituasjonen – den er så mangelfull at det er uforsvarlig å bygge ny lovgivning på den.* At flertallet av svenske politikere i Riksdagen ikke fulgte rådene fra det meste av fagkunnskapen, men i stedet vedtok homofil adopsjon, er i høyeste grad tankevekkende.

Høringsuttalelsen fra den svenske Socialstyrelsen finnes på nettsiden:

www.sos.se/fulltext/108/2001-108-2/2001-108-2.htm

Vi ser at det samme er i ferd med å skje i Norge. Barneombudet i Norge gikk ut i oktober 2004 med følgende uttalelse: *”Barneombudet har gitt uttrykk for at utenlandsadopsjon til homofile par bør utredes nærmere før det åpnes for en likebehandling av homofile og heterofile par på dette området. Årsaken til utspillet er klar; det finnes mye forskning på utenlandsadopterte og de vansker de møter, spesielt i tenårene. Forskning viser også at lesbiske og homofile sliter med å bli aksepterte som likeverdige borgere, og at deres levekår på visse områder er verre enn heterofiles. Barneombudet skal først og fremst ta vare på barnas rettigheter. En adopsjon er en irreversibel handling, og for ombudet er det viktigste at barna ivaretas i størst mulig grad. Barneombudet påstår derfor at vi vet for lite om hvilke konsekvenser en slik adopsjonsrett vil ha. Ombudet oppfordrer myndighetene til å bruke mer tid til å sammenstille forskningen på disse to områdene for å skape et best mulig utgangspunkt for barna som skal komme til landet. Noen ganger skal lovgiver være normativ. Andre ganger er det på sin plass å bremse lovendringer som kan få konsekvenser vi ikke ennå er i stand til å vurdere fullt ut.”*

(Kilde: Dagbladet 21 oktober 2004, nettet: <http://www.barneombudet.no>).

5.3 Nytt prinsipp for adopsjon

Er det diskriminerende at homofile ikke har rett til å bli vurdert som adoptivforeldre? Meningene om dette er delte. Egentlig kan man like godt stille et speilvendt spørsmål: Vil det ikke være diskriminerende overfor barn som ikke selv har noe valg, å plassere dem i en foreldrerelasjon som i biologisk forstand ikke er naturlig? All adopsjonstenkning hittil har lagt vekt på at barn som blir rykket opp fra sin slekt og sitt miljø, skal få så like oppvekstvilkår som mulig til det naturen har lagt til rette for – en mor og en far.

Dersom man argumenterer som om foreldres kjønn er irrelevant og uten betydning for barns utvikling og oppvekst, bryter dette med tenkningen innen barnepsykologi. Når det hevdes som en selvfølge at seksuell orientering ikke skal bety noe for å bli vurdert som adoptivforeldre, har man da tenkt over hva det innebærer? Homofili er bare én blant flere typer seksuelle orienteringer.

5.4 Adopsjonslandene er avvisende

Alle land som gir adopsjonsbarn til Norge er avvisende til homofile adopsjoner.

Ingen av landene er villige til å sende barn til homofile par som vil adoptere.

I forbindelse med den svenske debatten om homofil adopsjon kommuniserte flere av de aktuelle landene at homofil adopsjon vil svekke Sveriges omdømme som adopsjonsland, og at det kan virke negativt inn på muligheten for heterofile par til å få barn fra de aktuelle landene.

En pressemelding som ble gjengitt i bladet for det statlige adopsjonskontoret NIA i Sverige, gir en bekreftelse på mulige negative konsekvenser av å innføre homofil adopsjon: www.famratt.com/adoption/ffia1.html

5.5 Forskningen er mangelfull

Vi vil peke på at omtrent all forskning på barns oppvekst i homofil sammenheng har grunnleggende svakheter. Det er dermed uansvarlig å trekke allmenne slutninger av forskningen som hittil er gjort.

Årsakene til at forskningen er upålitelig, består blant annet i følgende forhold:

a) Så å si alle studier som er blitt gjennomført, er gjort med lesbiske mødre og deres biologiske barn. I tillegg til å vokse opp med sin biologiske mor, kjenner mange av barna sin far. Dette er fundamentalt forskjellig fra den situasjonen som adopterte barn befinner seg i, f.eks. ved internasjonal adopsjon. Studiene som ofte blir brukt til støtte for homofil adopsjon, sier ingenting om homofil adopsjon der ikke noen av de voksne er biologiske foreldre. Studiene kan i beste fall brukes for å si noe om stebarnsadopsjon, der en lesbisk kvinne adopterer det biologiske barnet til partneren. Men stebarnsadopsjon er allerede tillatt i Norge, så det er ikke det diskusjonen dreier seg om. Debatten handler derimot om internasjonal adopsjon. I tillegg til dette avgjørende punktet er studiene om barn med lesbiske mødre preget av flere graverende svakheter som gjør dem ubrukelige til å trekke allmenne slutninger eller til å begrunne ny lovgivning:

b) Nesten alle studier som er foretatt med barn i homofile forhold (som regel biologiske barn av lesbiske mødre), er gjort med noen få titalls deltakere og har ingen statistisk tyngde. I samfunnsvitenskapelige studier regner man med at minimum 100-150 deltakere er nødvendig for at en studie skal ha statistisk signifikans. Når det gjelder studier om barn med lesbiske mødre, er det få studier som har mer enn 30 deltakere. Man kan derfor ikke trekke allmenngyldige konklusjoner av studiene.

c) Omtrent alle studiene består av selv-rekrutterende deltakere skaffet ved annonser i homofile blader og verving i bevisstgjorte, homofile miljøer. Deltakerne er altså på ingen måte representative, men har selv meldt seg på fordi de har en særlig interesse av å bli med på undersøkelsen.

d) De studiene som bruker en kontrollgruppe, har åpenbare svakheter. For eksempel blir barna i lesbiske forhold vanligvis sammenlignet med barn av enslige, skilte mødre og ikke med barn som bor sammen med mor og far. Som oftest har også de lesbiske deltakerne høyere utdanning og bedre økonomi enn de enslige heteroseksuelle mødrene. Det burde være innlysende at slike forhold gjør eventuelle sammenligninger nokså verdiløse.

e) Det finnes nesten ingen lengdestudier over flere år som sier noe om langtidsvirkningen av å vokse opp i et lesbisk eller homofilt forhold. En av de få forskerne som har gjennomført en lengdestudie, er briten Susan Golombok (Golombok et al. 1983; Tasker & Golombok 1995; Golombok & Tasker 1996) – som også **høringsutkastet fra regjeringen viser til**. De fleste kjønnsforskere regner hennes studier som de beste som er gjennomført. På tross av dette lider også Golomboks studier av helt grunnleggende svakheter: 1. Totalt var det bare 25 lesbiske mødre og deres biologiske barn som deltok både ved begynnelsen og slutten av prosjektet. 2. Deltakerne ble vervet i aktive homofile miljøer ved at mødrene selv meldte seg på prosjektet. Studien er altså ikke representative for homofile generelt. 3. Den heterofile kontrollgruppen var enslige mødre og deres barn, og ikke barn som vokste opp med mor og far.

På tross av de få studiene som finnes, har to forskere i 2001 påvist **at det er forskjell på barn/ungdom som er vokst opp i homofile familier og barn/unge oppvokst i heterofile familier**. I sine analyser av 21 studier sier de seg "uenig med dem som hevder at det ikke er noen forskjeller mellom barn av heterofile foreldre og barn av homofile foreldre". Deres forskning viser for eksempel at 64 % av ungdommer fra lesbiske familier var åpne for å ha seksuelle relasjoner med sitt eget kjønn, mens 17 % av ungdommer fra heterofile familier hadde samme holdning (Stacey & Biblarz 2001). Er dette en ønsket retning i vårt samfunn?

f) Siden nesten alle studiene er gjennomført med lesbiske mødre og deres barn, finnes det svært få studier med barn som vokser opp hos mannlige par. Hvordan vil det f.eks. være for ei jente å vokse opp med to homofile menn? Det vet man omtrent ingenting om.

g) De aller fleste studiene er gjennomført av homofile personer eller av folk som er positive til den homopolitiske agendaen. Nesten alle studiene er gjennomført av enkeltpersoner, og ikke av forskerteam med folk som har ulikt ideologisk ståsted. **Innenfor et så ideologisk ladet temaområde burde det ikke forundre at både vinkling, gjennomføring og presentasjon av studiene lett blir farget av den enkelte forskers personlige agenda. Faktisk vedgår en del av forskerne at hensikten med studiene deres har vært å påvirke opinionen og politikerne.**

Hvis man ønsker å lese en faglig, men lettlest gjennomgang av flere titalls studier, anbefales en uttalelse som sosiologiprofessor Steven L. Nock leverte på oppdrag fra den canadiske riksadvokaten i 2001. Hans konklusjon er klar: Samtlige studier har minst én fundamental brist, og ingen av dem ble gjennomført slik det vanligvis forventes av gode samfunnsvitenskapelige studier. Den interessante uttalelsen kan leses på følgende nettadresse: www.marriagewatch.org/issues/parenting.htm. Flere faglige artikler om emnet på samme nettsted gir nøyaktig de samme konklusjonene som Nock har kommet til. Som nevnt ovenfor i punkt 5.2, gjengir også flere av de svenske høringsuttalelsene de samme konklusjonene: Det eneste man med sikkerhet kan si, er at det er nødvendig med forskning av en helt annen kvalitet før man kan trekke allmenne slutninger om homofil adopsjon.

KONKLUSJON – BARNES RETTIGHETER OG ADOPSJON

Pinsebevegelsen mener det ikke er behov for endret lovverk vedrørende barneloven og adopsjonsloven. Det er barnas beste som skal være i fokus, og voksnes "rettigheter" skal komme i annen rekke. Vi mener at dette er ivaretatt i eksisterende lovverk.

Vi mener også at forskningen omkring homofil adopsjon er utilstrekkelig, erfaringene er få og de ubesvarte spørsmålene er mange. Vi mener at det mest ansvarlige vil være å utsette forslaget om homofil adopsjon til vi vet mer om konsekvensene. Å trumfe igjennom en lov om homofil adopsjon i løpet av kort tid betyr at man overkjører fagkunnskapen og er villig til å eksperimentere med barn og deres oppvekst. Vi ønsker ikke å støtte en slik politikk.

6. Nye begreper som ”medmor”

Departementets definisjon av ”medmor” som vil benyttes i § 1 i Barneloven, lyder (høringsnotatet punkt 5.4.4, side 70): ”.. den andre likekjønnede forelderen (ikke den biologiske moren) – i et likekjønnet ekteskap.”

I punkt 5.4.6 (side 73) ber Departementet høringsinstansene om å kommentere dette nye begrepet ”*medmor*”, som også utledes til ”*medmorskap*” i lovtekstene.

Høringsnotatet punkt 4.4.1, andre avsnitt, benytter også begrepet ”*sosial mor*”, om kvinnen som ”ikke har juridiske eller biologiske bånd til barnet, men er knyttet til barnet ved å være biologisk mors partner.”

6.1 Er ”medmor” eneste nye begrep for homofile par?

Det norske samfunn har utviklet seg slik at vi i dag har en rekke nye konstellasjoner innen familietreet for et barn. Dette skyldes både at vi har flere samlivsformer som har juridisk status, men også en sterk utvikling av samlivsbrudd både blant registrerte parforhold og ikke minst i samboerforhold. Dette har gitt samfunnet et svært komplekst bilde i forholdene mellom barn og dets foreldre og nærmeste pårørende. I heterofile og homofile par der begge har andre forhold bak seg der de også har fått barn, har disse barna ny ”mor” eller ”far”, gjerne betegnet som ”stemor” og ”stefar”. Teknisk sett er ikke dette forskjellig fra situasjonen i et homofilt par med to kvinner som ved inseminasjon blir ”biologisk mor” og ”medmor”.

Vi spør om det er rett å innføre et nytt begrep som ”medmor” og kun benytte dette i sammenhenger knyttet til homofilt samliv. Dette gjør man uten å drøfte alle begreper som vedrører dagens ulike familiekonstellasjoner.

6.2 To medmødre i samme familie

Med den nye ordningen vil man også kunne få en familiestruktur der det er et likekjønnet lesbisk par som *begge* både blir biologisk mor og medmor. Dersom begge kvinnene bestemmer seg for å føde hvert sitt barn ved kunstig befruktning, vil to barn ha hver sin biologiske mor og hver sin medmor.

6.3 Hvor er ”medfar”?

Høringsnotatet mangler vurderinger rundt homofile par blant menn, der det også er barn som familiemedlemmer. Det kan være registrerte enkjønnede parforhold med menn der den ene er biologisk far til et barn og at denne faren også har foreldre retten alene. Selv om barnet har en biologisk mor som ikke har foreldre retten, vil det med parallellen til ulikekjønnede ektepar, være den andre ektefellen som er barnets mor, eller i dette tilfelle mannen den biologiske faren er gift med. Vil da den andre mannen i det registrerte parforholdet hete ”medfar”? Hvorfor tar man da ikke høyde for slike familiekonstellasjoner i forslagene til nye lovtekster?

I høringsnotatet side 71, 2. avsnitt, heter det: *”I dette høringsnotatet drøftes bare medmorskap i tilfeller med assistert befruktning, og ikke der barnet er unnfanget ved samleie med kjent eller ukjent mann. Dette vil bryte for sterkt med det biologiske prinsippet i barneloven.”* ...

I høringsnotatet punkt 8.2 Merknader til endringene i barneloven, skriver følgende i forhold til § 3 i Barneloven; *”....Bestemmelsen foreslås endret for å likestille medmor....”*. Denne paragrafen handler om ”Hvem som er far til barnet”!

Paragrafens første ledd i dag lyder: *”Som far til barnet skal reknast den mannen som mora er gift med ved fødselen. Dette gjeld likevel ikkje dersom ektefellene ved fødselen var separerte ved løyve eller dom”*.

Forslag til ny tekst er: *§ 3. Farskap eller medmorskap etter ekteskap.* ”Som far til barnet skal reknast den mannen som mora er gift med ved fødselen. Som medmor til barnet skal reknast den kvinna som mora er gift med ved fødselen når barnet er avla ved assistert befruktning innafor godkjend helsevesen og det blei gjeve samtykke til befruktinga frå medmor. Dette gjeld likevel ikkje dersom ektefellene ved fødselen var separerte ved løyve eller dom.”

Pinsebevegelsen mener at både bruken av begreper og uvilligheten til å se på forhold der en kvinne i et homofilt forhold, blir gravid med en mann, undergravet farsbegrepet og utvisker et grunnleggende prinsipp om at et barn blir til ved to kjønn. Det betyr at det norske samfunnet øker andelen barn som aldri vil kunne forholde seg til en fars-person, bare en medmor.

Departementet hevder at dette ikke har noen virkning på et barn (punkt 4.4.1). Det har ingen far, kun en forklaring på hvordan man biologisk er blitt til (tilfeldig samleie, kunstig befruktning osv.).

Denne påstanden fra Departementet får liten støtte fra terapeutisk arbeid blant mennesker som sliter med eget selv bilde knyttet til samlivsproblemer. Svært ofte knyttes dette til egen oppvekst og deres bilder av egen mor og far som rollemodeller.

For alle de tre nevnte punktene synes det som om Departementet ikke i tilstrekkelig grad har drøftet helhet innen familierelasjoner når det gjelder begreper.

KONKLUSJON – NYE BEGREPER SOM ”MEDMOR”

Pinsebevegelsen mener Departementet ikke har drøftet og utredet tilstrekkelig alle betegnelser som gjelder familiekonstellasjoner i dagens samfunn. Vi støtter ikke innføringen av begrepet ”medmor” som skal kun for en bestemt samlivsgruppe (lesbiske par). Vi etterlyser drøftinger i situasjonen med to ”medmødre” i samme familie, og påpeker fraværet av begrepet ”medfar”. Vi hevder dessuten at høringsnotatet og lovforslagene undergraver fars-begrepet, og at dette vil føre til større usikkerhet og vanskeligheter for barns identitetsbygging i det norske samfunnet.

7. Bioteknologiloven – vilkår for inseminasjon

I Bioteknologiloven foreslår Departementet å endre teksten i § 2-3 *Vilkår for inseminasjon* til: "Inseminasjon kan finne sted når mannen er befruktningsudyktig eller selv har eller er bærer av alvorlig kjønnsbundet sykdom *eller når to kvinner er gift eller er samboere i ekteskapsliknende forhold.*" (høringsnotatet side 98).

I punkt 5.3.5 Departementets vurderinger og forslag, avsnitt "like rettigheter" står det på side 64: "*Et sentralt argument for å tillate assistert befruktning til lesbiske par er at dette vil føre til likebehandling, og dermed likestilling, mellom heterofile og homofile kvinner som lever i stabile parforhold. Hvorvidt man skal likestille medisinske årsaker med sosiale grunner til at et par ikke får barn på vanlig måte, er imidlertid et naturlig spørsmål i den forbindelse. Departementet finner likevel at tiden kan være moden for en lovendring som gjør at også lesbiske kvinner kan få hjelp av teknologien som faktisk finnes i det norske helsevesenet.*"

KONKLUSJON – BIOTEKNOLOGILOVEN

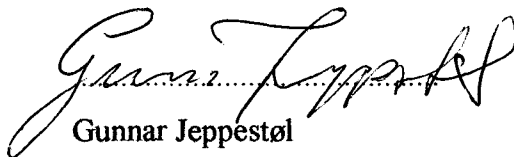
Pinsebevegelsen kan ikke støtte lovendringsforlaget i Bioteknologiloven. Vi mener Departementet ved forslag om inseminasjon hos kvinner som har et registrert parforhold eller er samboer med en annen kvinne, åpner for en ny praksis som krever langt større debatt og utredninger enn det høringsnotatet legger opp til. At Departementet finner tiden moden, mener vi ikke er en god nok begrunnelse. Dette vises blant annet ved at Bioteknologinemda var delt i synet i denne saken (1. februar 2007). Det er både lettvint og uforsvarlig når prinsipielle områder om barns identitet forandres uten grundige debatter med forskning og utredninger som grunnlag.

Det synes for oss at begrepet "stabile parforhold" er for unøyaktig og utsettes for skjønn innen helsevesenet som vanskelig kan gjøres rettfærdig. Her mangler både kriterier for hva som er "stabilt" samt konkretisering av hvem som skal avgjøre om paret er stabilt nok.

Oslo, 19.09.2007

For Pinsebevegelsen i Norge

Pinsebevegelsens Lederråd

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Gunnar Jeppestøl', written over a dotted line.

Gunnar Jeppestøl

leder

Pinsebevegelsens Etiske Råd

Ragnhild Ingebø (sign)

leder

Pinsebevegelsens Tilsynsråd

Oddleif Wahll (sign)

leder

Pinsebevegelsens Forkynner Felleskap

Arne Pedersen (sign)

leder